

KNJIGA O RUTI

GLAVA 1

Au ono vreme kad sudiše sudije bi glad u zemlji; i jedan ~ovek iz Vitlejema Judinog oti-
de da `ivi kao do{ljak u zemlji moavskoj sa `enom
svojom i sa dva sina svoja.

1:2 A ime tom ~oveku beše Elimeleh, a `eni mu
ime Nojemina, a imena dvojice sinova njegovih
Malon i Heleon; i behu Efra}ani, iz Vitlejema Judi-
nog; i do|oše u zemlju moavsku i nastaniše se on-
de.

1:3 Potom umre Elimeleh mu` Nojeminin i ona
osta sa dva sina svoja.

1:4 Oni se o`eniše Moavkama; Jednoj beše ime
Orfa a drugoj Ruta; i onde stajahu do deset godina.

1:5 Potom umreše obojica, Malon i Heleon; i `e-
na osta bez dva sina svoja i bez mu`a svog.

1:6 Tada se ona podi`e sa snahama svojim da se
vrati iz zemlje moavske, jer ~u u zemlji moavskoj
da je Gospod pohodio narod svoj dav{i im hleba.

1:7 I izi|e iz mesta gde beše, i obe snahe njene s
njom; po|oše putem da se vrate u zemlju Judinu.

1:8 Tada re~e Nojemina obema snahama svojim:
Idite, vratite se svaka u dom matere svoje; Gospod
neka vam u~ini milost kao {to vi u~iniste umrlima i
meni.

1:9 Da vam da Gospod da na|ete po~inak svaka
u domu mu`a svog. I poljubi ih; a one povikav{i
zaplakaše,

1:10 I rekoše joj: Ne, nego }emo se s tobom vra-
titi u tvoj narod.

1:11 A Nojemina im re~e: Idite natrag, k}eri
moje; {to biste i{le sa mnom? Zar }u jo{ imati si-
nova u utrobi svojoj da vam budu mu`evi?

1:12 Vratite se, k}eri moje, idite; jer sam ostare-
la i nisam za udaju. A i da ka`em da se nadam i da
se jo{ no}as udam, i da rodim sinove,

1:13 Zar }ete ih vi ~ekati dok odrastu? Zar }ete
toga radi stajati neudate? Nemojte, k}eri moje; jer
su moji jadi ve}i od va{ih, jer se ruka Gospodnja
podigla na me.

1:14 Tada one podigav{i glas svoj plakaše opet;
i Orfa poljubi svekrvu svoju; a Ruta osta kod nje.

1:15 A ona joj re~e: Eto, jetrva se tvoja vratila
narodu svom i k bogovima svojim; vrati se i ti za
jetrvom svojim.

1:16 Ali Ruta re~e: Nemoj me nagovarati da te
ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ide{,
idem i ja; i gde god ti nastani{, nastani}u se i ja;
tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog.

1:17 Gde ti umre{, umre}u i ja, i onde }u biti po-
grebena. To neka mi u~ini Gospod i to neka mi do-
da, smrt }e me samo rastaviti s tobom.

1:18 A ona kad vide da je tvrdo naumila i}i s
njom, presta je odvr}ati.

1:19 Tako idoše obe dok ne do|oše u Vitlejem;
a kad do|oše u Vitlejem, sav grad uzavre njih radi,
i govorahu: Je li to Nojemina?

1:20 A ona im govoraše: Ne zovite me više No-
jemina, nego me zovite Mara, jer mi velike jade
zadade Svemogu}i.

1:21 Obilna sam oti{la, a praznu me vrati Go-
spod. Za{to me zovete Nojemina, kad me Gospod
obori i Svemogu}i me ucveli.

1:22 Tako do|e natrag Nojemina i s njom Ruta Moavka, snaha njena, vrativ{i se iz zemlje moavske; a do|o{e u Vitlejem o po~etku je~mene `etve.

GLAVA 2

A be{e jedan ~ovek, rod mu`u Nojemininom, ~ovek bogat od porodice Elimelehove, kome ime be{e Voz.

2:2 I Ruta Moavka re~e Nojemini: Da idem u polje da pabir~im klasje za onim pred kim na|em milost. A ona joj re~e: Idi, k}eri moja.

2:3 I ona otide, i do{av{i stade pabir~iti po njivi za `eteocima: i dogodi se, te do|e na njivu koja pripada{e Vozu, koji be{e od porodice Elimelehove.

2:4 I gle, do|e Voz iz Vitlejema, a re~e `eteocima: Gospod da je s vama! I oni mu reko{e: Da te blagoslovi Gospod!

2:5 Tada re~e Voz služi svom koji be{e nad `eteocima: ^ija je ono mladica?

2:6 A sluga koji be{e nad `eteocima odgovori mu: Moavka je mladica koja se vratila s Nojeminom iz zemlje moavske.

2:7 I re~e: Da pabir~im, da kupim klasje izme|u snopova za `eteocima. I do{av{i bavi se od jutra do sada; samo je malo bila kod ku}e.

2:8 Tada Voz re~e Ruti: ^uje{, k}eri moja; nemoj i}i na drugu njivu da pabir~i{, niti odlazi odavde, nego se dr`i mojih devojaka.

2:9 Pazi na kojoj njivi oni `anju, pa idi za njima; jer sam zapovedio momcima svojim da te niko ne dira; a kad o`edni{, idi k sudovima i pij {ta moje sluge zahvataju.

2:10 Tada ona pade ni~ice i pokloni se do zemlje, i re~e mu: Kako na|oh milost pred tobom, da me pogleda{ kad sam tu|inka?

2:11 A Voz odgovori i re~e joj: ^uo sam ja sve {to si ~inila svekrvi svojoj po smrti mu`a svog, i kako si ostavila oca svog i mater svoju i postojbinu svoju, pa si do{la k narodu kog nisi znala pre.

2:12 Gospod da ti plati za delo tvoje, i da ti plata bude potpuna od Gospoda Boga Izrailjevog, kad si do{la da se pod krilima Njegovim skloni{.

2:13 A ona re~e: Na|oh milost pred tobom, gospodaru, jer si me ute{io i milostivo progovorio slu{kinji svojoj, ako i nisam kao jedna od tvojih slu{kinja.

2:14 A Voz joj re~e: Kad bude vreme jesti, do|i ovamo i jedi hleba i umo-i zalogaj svoj u ocat. I ona sede pokraj `etelaca, i on joj pru`i pr`enih zrna, i ona jede i nasiti se, i prete~e joj.

2:15 Potom usta da pabir~i. A Voz zapovedi momcima svojim govore{i: Neka pabir~i i me|u snopovima, nemojte da je zastidite.

2:16 Nego jo{ navla{ ispu{tajte rukoveti i ostavljajte joj neka kupi, i ne korite je.

2:17 I ona pabir~i na njivi do ve~era, i ovr{e {ta napabir~i, i do|e oko efe je~ma.

2:18 I uzev{i otide u grad, i vide svekrva njena {ta je napabir~ila; a ona izvadi i dade joj i ono {to je preteklo po{to se nasitila.

2:19 I re~e joj svekrva: Gde si pabir~ila danas? I gde si radila? Da je blagosloven koji te je pogledao! A ona kaza svekrvi svojoj kod koga je radila govore{i: Ime je ~oveku kod koga sam danas radila Voz.

2:20 A Nojemina re~e snasi svojoj: Gospod da ga blagoslovi, kad nije ukratio milosti svoje k`ivi-ma i k mrtvima. I re~e joj Nojemina: Taj je ~ovek nama rod, i jedan od osvetnika na{i.

2:21 A Ruta Moavka re~e: Jo{ mi je rekao: Dr`i se moje ~eljadi dokle ne po`anju sve moje.

2:22 A Nojemina re~e Ruti snasi svojoj: Dobro je, k}eri moja, da ide{ s njegovim devojkama, da te ne bi dirali na drugoj njivi.

2:23 I tako se dr`a{e devojaka Vozovih pabir~e{i dokle se ne svr{i `etva je~mena i `etva p{eni-na; i `ivlja{e kod svekrve svoje.

GLAVA 3

Potom re~e joj Nojemina svekrva njena: K}eri moja, ne treba li da ti potra`im po~inaka, da bi

ti dobro bilo?

3:2 Evo, nije li nam rod Voz, kod koga si bila sa devojkama njegovim? Evo, on }e ovu no} vejati je~am na gumnu.

3:3 Umij se dakle, i nama`i se, i obuci haljine svoje na se, pa idi na gumno; ali da ne dozna za te ~ovek dokle ne jede i ne napije se.

3:4 Pa kad legne, zapamti mesto gde legne, pa onda otidi i digni pokriva~ s nogu njegovih, te lezi onde; a on }e ti kazati {ta }e{ raditi.

3:5 A Ruta joj re~e: [ta mi god ka`e{, u~ini}u.

3:6 I otide na gumno i u~ini sve {to joj zapovedi svekrva.

3:7 A Voz jedav{i i piv{i i proveseliv{i se otide te le`e kod stoga; a ona do|e polako, podi`e pokriva~ s nogu njegovih i le`e.

3:8 A kad bi oko pono}i tr`e se ~ovek i obrnu se, a gle, `ena le`a{e kod nogu njegovih.

3:9 I on joj re~e: Ko si? Odgovori: Ja sam Ruta slu{kinja tvoja; ra{iri krilo svoje na slu{kinju svoju, jer si mi osvetnik.

3:10 A on re~e: Gospod da te blagoslovi, k}eri moja; ova potonja milost koju mi pokazuje{ ve}a je od prve, {to nisi tra`ila mladi}a, ni siroma{nog ni bogatog.

3:11 Zato sada, k}eri moja, ne boj se; {ta god ka`e{ u~ini}u ti; jer zna celo mesto naroda mog da si po{tena `ena.

3:12 Jeste istina, ja sam ti osvetnik; ali ima jo{ te bli`i od mene.

3:13 Prenoi ovde; pa sutra ako te htedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htedbude uzeti, ja }u te uzeti, tako `iv bio Gospod! Spavaj do jutra.

3:14 I ona spava kod nogu njegovih do jutra; potom usta dok jo{ ne moga{e ~ovek ~oveka raspoznati, jer Voz re~e: Da se ne dozna da je `ena dolazila na gumno.

3:15 I re~e: Daj ogrta~ koji ima{ na sebi; i dr`i ga. I ona ga podr`a, a on joj izmeri {est merica je~ma, i naprti joj i ona otide u grad.

3:16 I do|e svekrvi svojoj, koja joj re~e: [ta bi k}eri moja? A ona joj kaza sve {to joj u~ini onaj ~ovek.

3:17 I re~e: Ovih {est merica je~ma dade mi, jer mi re~e: Nemoj se vratiti prazna k svekrvi svojoj.

3:18 A ona joj re~e: Po~ekaj, k}eri moja, dok dozna{ kako }e iza}i; jer onaj ~ovek ne}e se smiriti dok ne svr{i stvar danas.

GLAVA 4

A Voz izi|e na vrata gradska, i sede onde. I gle, nai|e onaj osvetnik, za kog Voz govora{e, i re~e mu Voz: Hodi ovamo, sedi ovde. I on do|e i sede.

4:2 Potom uze Voz deset ljudi izme|u stare{ina gradskih i re~e: Posedajte ovde. I poseda{e.

4:3 Tada re~e onom osvetniku: Njivu koja je bila brata na{eg Elimeleha prodala je Nojemina, koja se vratila iz zemlje moavske.

4:4 Zato rekoh: Da javim tebi, i ka`em ti: Uzmi njivu pred ovima {to sede ovde i pred stare{inama naroda mog; ako }e{ otkupiti, otkupi; ako li ne}e{ otkupiti, ka`i mi da znam; jer osim tebe nema drugog koji bi otkupio, a posle tebe idem ja. A on re~e: Ja }u otkupiti.

4:5 A Voz re~e: U koji dan uzme{ njivu iz ruke Nojemine, treba da uzme{ i Rutu Moavku `enu umrloga, da podigne{ ime umrlom u nasledstvu njegovom.

4:6 Tada re~e onaj osvetnik: Ne mogu otkupiti, da ne raspem svoje nasledstvo; otkupi ti {ta bi trebalo da ja otkupim, jer ja ne mogu otkupiti.

4:7 A be{e od starine obi~aj u Izrailju o otkupljanju i promenjivanju, da bi svaka stvar bila tvrda, da jedan izuje obu}u svoju i da drugom, i to be{e svedod`ba u Izrailju.

4:8 Kad dakle onaj osvetnik re~e Vozu: Uzmi ti, izu obu}u svoju.

4:9 A Voz re~e stare{inama i svemu narodu: Vi ste svedoci danas da sam otkupio iz ruke Nojemine {ta je god bilo Elimelehovo i {ta je god bilo Heleonovo i Malonovo;

4:10 I da sam uzeo za `enu Rutu Moavku `enu Malonovu da podignem ime umrlom u nasledstvu njegovom, da ne bi poginulo ime umrlom me|u

bra}om njegovom i u mestu njegovom; vi ste svedoci danas.

4:11 I sav narod koji be}e na vratima gradskim i stare{ine reko}e: Svedoci smo; da da Gospod da `ena koja dolazi u dom tvoj bude kao Rahilja i Lija, koje obe sazida}e dom Izrailjev; bogati se u Efrati, i proslavi ime svoje u Vitlejemu!

4:12 I od semena koje ti Gospod da od te `ene, da postane dom tvoj kao dom Faresa kog rodi Tamara Judi.

4:13 I tako uze Voz Rutu i bi mu `ena, i on le`e s njom, i Gospod joj dade te zatrudni, i rodi sina.

4:14 I reko}e `ene Nojemini: Da je blagosloven Gospod koji te nije ostavio danas bez osvetnika, da se ime Njegovo slavi u Izrailju!

4:15 On }e ti ute{iti du{u i bi}e potpora starosti tvojoj, jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja nego sedam sinova.

4:16 I uze Nojemina dete, i metnu ga na krilo svoje, i be}e mu dadilja.

4:17 I susede nadenu{e mu ime govore}i: Rodi se sin Nojemini, i prozva}e ga Ovid. On bi otac Jeseja, oca Davidovog.

4:18 A ovo je pleme Faresovo: Fares rodi Esroma;

4:19 A Esrom rodi Arama; a Aram rodi Aminadava;

4:20 A Aminadav rodi Nasona; a Nason rodi Salmona;

4:21 A Salmon rodi Voza; a Voz rodi Ovida;

4:22 A Ovid rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida.